

Žalm 22 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Slova: Jiří Pejla 2009

Nápěv a sazba: Ladislav Moravetz

1. Bo-že můj, Bo-že můj, proč jsi mě o-pu-stil? Proč už mě ne-sly-šíš? Na te-be
Vzdá-lil ses o-de mne, od mé-ho vo-lá-ní, mar-ně tě vy-hlí-žím v be-ze-sné

Refren:

če-kám. Sva-tý jsi Hos-po-din, ve-leb-ný dů-stoj-ný, k tobě lid při-chá-zí vzdá-vat ti
no-ci.

chvá-lu. V te-be vždy dou-fa-li, v stí-nu tvém šky-li se, ty jsi jim do-přá-val u-nik-nout zma-ru.

Žalm 22

1

Bože můj, Bože můj,
proč jsi mě opustil?
Proč už mě neslyšíš?
Na tebe čekám.

Vzdálil ses ode mne,
od mého volání,
marně tě vyhlížím
v bezesné noci.

Refrén:

Svatý jsi Hospodin,
velebný, důstojný,
k tobě lid přichází
vzdávat ti chválu.

V tebe vždy doufali,
v stínu tvém skryli se,
ty jsi jim dopřával
uniknout zmaru.

2

Co jsem já proti nim?
Nešťastník bez jména.
Ponižen, ostouzen,
zavržen všemi.

Volají s posměchem:
„K Bohu se obrácel,
ať si ho zachrání,
když je mu milý.“

3

Tys z klína matčina
na svět mne přivedl,
od chvíle zrození
ty jsi mým Bohem.

Nebud' mi vzdálený,
znaven jsem úzkostí,
na pomoc nikoho
jiného nemám.

4

Nenávist kolem mne
jako lev obchází,
jako vosk srdce mé
v nitru mém taje.

Jako střep ze džbánu
vyschla už síla má,
jazyk můj lepší se,
sražen jsem v prachu.

5

Vysvobod' duši mou,
zachraň to jediné,
z objetí temnoty,
ze strachu smrti.

Tak jsem tě volával
v úzkosti nejvyšší,
a ty jsi, Bože můj,
ke mně se sklonil.

6

O jménu přesvatém
vypovím bratřím svým,
před celým lidem tvým.
vzejde má chvála.

Kdo před ním bázeň má,
ať chváli jej a ctí,
potomci Jákoba,
Božího lidu.

7

K Bohu se navrátí
vzdálené končiny,
Přijdou se poklonit
lidé všech zemí.

Zvěst, co on učinil,
budou dál předávat
dcerám i synům svým
na věky věků.